

UITSpraak VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : Doping
Leden van de kamer
(kamervoorzitter) : dhr. mr. M.I. van Dijk
(lid) : dhr. drs. F. Nusse
(lid) : mw. mr. J.M. van Wegen
Zaaknummer : **B 2021004/2021-16-01**

In de zaak van:

1. Betrokkene in hoger beroep

Naam : [betrokkene]
Wonende te : [adres en woonplaats]
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie (hierna: de KNAU)
Registratienummer sportbond : [registratienummer]
Gemachtigde : mr. C.H.A. van de Wiel

2. Aangever in eerste aanleg

Naam sportbond : Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie
Gevestigd te : Arnhem
Vertegenwoordigd door : dhr. F. Koomen

3. Aanklager : dhr. mr. J.L.G. Gerrits**4. De procedure**

- Op 8 december 2020 heeft de aanklager van het Instituut Sportrechtspraak (hierna: ISR) namens de KNAU een aangifte ingediend tegen [betrokkene] (hierna: betrokkene).
- Het ISR heeft bij brief van 17 december 2020 van de aangifte aan betrokkene mededeling gedaan en hem stukken, waaronder een kopie van de aangifte (met in de bijlage het statusrapport van de Dopingautoriteit), toegestuurd.
- Betrokkene heeft op 16 februari 2021 een verweerschrift ingediend (volgens het model van het ISR met twee bijlagen).
- Op 8 maart 2021 heeft de Dopingautoriteit een schriftelijke conclusie ingediend.
- Op 13 april 2021 heeft een mondelinge behandeling plaatsgevonden.
- De tuchtcommissie heeft op 22 april 2021 uitspraak gedaan, waarbij:
 - a) bewezen is verklaard dat betrokkene de in de aangifte genoemde overtreding heeft begaan;
 - b) aan betrokkene een uitsluiting is opgelegd voor een periode van vier jaar;
 - c) is bepaald dat de periode van uitsluiting aanvangt op 15 oktober 2020 en afloopt op 14 oktober 2024;
 - d) betrokkene in de kosten verbonden aan de behandeling van de zaak ad € 1.160,- is veroordeeld.
- De uitspraak is aan betrokkene verzonden op 10 mei 2021.
- Betrokkene is per e-mail van 31 mei 2021 aan het ISR op nader aan te voeren gronden in beroep gegaan tegen de uitspraak van de tuchtcommissie.

- Op 15 september 2021 heeft mr. C.H.A. van de Wiel namens betrokkene een beroepschrift met 1 productie ingediend.
- De aanklager heeft per e-mail van 21 september 2021 laten weten dat hij geen nadere conclusie zal nemen.
- De Dopingautoriteit heeft op 13 oktober 2021 een conclusie conform artikel 31 van het Dopingreglement 2016 ingediend.
- De commissie van beroep heeft de zaak op 3 februari 2022 in Nieuwegein mondeling behandeld.
- Bij de zitting waren de volgende personen aanwezig:
 - a) Betrokkene;
 - b) dhr. mr. C.H.A. van de Wiel, advocaat van betrokkene;
 - c) de commissie van beroep en de juridisch secretaris;
 - d) dhr. mr. J.L.G. Gerrits, aanklager;
 - e) mw. M. van Vemde, casemanager ISR;
 - f) namens de Dopingautoriteit: dhr. mr. A. van der Hoeft en dhr. mr. S. Teitler;
 - g) namens de KNAU: de heer F. Koomen.

De advocaat van betrokkene heeft zich bediend van een pleitnota, die tot de gedingstukken wordt gerekend. Dat geldt niet voor de daaraan gehechte getuigenverklaringen, omdat deze te laat zijn ingediend en de Dopingautoriteit zich tegen toelating van de nieuwe stukken heeft verzet.

5. Aangifte/grondslag van de tuchtzaak in eerste aanleg en verweer

De aanklager heeft namens de KNAU van de volgende overtreding aangifte gedaan:

Op [datum wedstrijd] is er bij betrokkene een dopingcontrole uitgevoerd binnen wedstrijdverband. In het daarbij van betrokkene afgenomen urinemonster is de op de dopinglijst opgenomen verboden stof LGD-4033 (ligandrol) aangetroffen. De aanwezigheid hiervan vormt een overtreding van artikel 3 lid 1 van het Dopingreglement jo S1 onder 2 van de dopinglijst.

De aanklager heeft namens de KNAU aan de tuchtcommissie verzocht om de overtreding van betrokkene te bestraffen met een uitsluiting voor de duur van maximaal vier jaar.

Betrokkene heeft betwist de aangetroffen stof opzettelijk te hebben gebruikt. Tot de testuitslag wist hij niet van het bestaan van die stof. Voor hem is onduidelijk hoe en wanneer de stof in zijn lichaam is gekomen. Hij heeft het vermoeden dat één van de voedingssupplementen die hij in de aanloop naar de wedstrijd heeft gebruikt, vervuild is geweest met (een afbraakproduct van) de aangetroffen stof. Vanwege zijn beperkte financiële middelen heeft hij die supplementen (nog) niet allemaal kunnen laten onderzoeken.

De Dopingautoriteit heeft geconcludeerd dat:

- de inhoudelijke bepalingen van het Nationaal Dopingreglement 2016 van toepassing zijn, tenzij het beginsel van Lex Mitior kan worden toegepast;
- sprake is van een overtreding van artikel 3 van het Nationaal Dopingreglement 2016;
- de aangetroffen stof geen "specifieke stof" is en er geen grenswaarde geldt;
- betrokkene niet heeft aangetoond dat van zijn kant geen sprake was van opzet;
- betrokkene niet heeft aangetoond in aanmerking te komen voor strafreductie op grond van artikel 44 of 45 van het Dopingreglement 2016 en/of op andere gronden;
- betrokkene een periode van uitsluiting van vier jaar moet worden opgelegd met ingang van het moment waarop aan hem een ordemaatregel is opgelegd door de KNAU, zijnde 15 oktober 2020.

6. Gelet op

- a) de procedure en de processtukken in eerste aanleg en de uitspraak van de tuchtcommissie;
- b) de gronden van beroep van betrokkene;
- c) het schriftelijke standpunt van de Dopingautoriteit;
- d) de mondelinge behandeling.

7. Uitspraak commissie van beroep

- a) verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen en ziet overigens geen bezwaren om het beroep in behandeling te nemen;
- b) bevestigt de uitspraak van de tuchtcommissie, en;
- c) verklaart bewezen dat betrokkene de onder 5. vermelde overtreding heeft begaan;
- d) besluit daarvoor op te leggen de straf als vermeld onder 8. en veroordeelt betrokkene in de kosten als vermeld onder 12.

8. Strafoplegging

De commissie van beroep bevestigt de uitspraak van de tuchtcommissie en legt aan betrokkene de straf op van uitsluiting voor een periode van vier (4) jaar. De commissie van beroep bepaalt dat de periode van uitsluiting aanvangt op 15 oktober 2020 en afloopt op 14 oktober 2024.

9. De gronden van beroep en de standpunten van de aanklager, de Dopingautoriteit en de KNAU

9.1 **Betrokkene heeft - deels zakelijk weergegeven - zijn beroep gebaseerd op de volgende gronden:**

Betrokkene verklaart al ruim twintig jaar actief te zijn in de atletieksport, neemt deel aan internationale wedstrijden en bevindt zich in de nadagen van zijn carrière. Met verbijstering heeft betrokkene kennisgenomen van de positieve dopinguitslag, waarbij de aanwezigheid van ligandrol in zijn lichaam is vastgesteld, van welke stof hij tot dan toe het bestaan niet kende. Betrokkene is tegen iedere vorm van doping. Hij is veelvuldig getest en altijd negatief bevonden. Ondanks dat hij er alles aan heeft gedaan om te achterhalen hoe de stof in zijn lichaam is gekomen, is betrokkene daarin niet geslaagd.

Betrokkene voert aan dat het dopingreglement, dat uitgaat van een opzetpresumptie, rigide is en de sporter geen gelijkwaardige kans geeft. In zijn ogen dient het door de sporter te leveren bewijs dat van opzet geen sprake is, te worden beoordeeld op basis van de zogenoemde 'afweging van waarschijnlijkheid', wat betekent dat het bewijs niet onmiskenbaar hoeft te zijn, maar de waarschijnlijkheidstoets moet kunnen doorstaan. Met een beroep op de zaak Shayna Jack v. Swimming Australia van het CAS¹ bepleit betrokkene dat de afwezigheid van opzet óók kan worden aangenomen in de situatie dat de sporter er niet in slaagt aan te tonen hoe de stof in zijn lichaam terecht is gekomen.

Betrokkene betoogt dat van opzet geen sprake is, omdat hij nimmer de intentie heeft gehad om vals te spelen. Daartoe voert betrokkene aan dat:

- hij vaak is getest en nooit doping is aangetroffen;
- ligandrol een spierversterker is dat pas effect heeft bij een bepaalde dosering;
- de bij hem aangetroffen hoeveelheid zeer gering is;
- hij geen enkele reden of motief had om nu - in de nadagen van zijn carrière - opeens doping te gaan gebruiken;
- hij steeds jegens de Dopingautoriteit en het ISR een open houding heeft aangenomen en bereid is geweest aanzienlijke kosten te maken om zijn onschuld aan te tonen.

¹ CAS A1/2020 Shayna Jack v. Swimming Australia & Australian Sports Anti-Doping Authority.

Ten slotte meent betrokkene dat hem geen schuld of nalatigheid kan worden verweten, omdat hij alles heeft gedaan wat redelijkerwijs mogelijk was om een dopingovertreding te voorkomen. Betrokkene geeft aan dat hij eronder gebukt gaat om als dopingzondaar te worden weggezet en hecht aan herstel van zijn eer en goede naam. Op die grond verzoekt hij de commissie van beroep om hem schuldig te verklaren zonder oplegging van straf, dan wel een geheel voorwaardelijke schorsing op te leggen (of gedeeltelijk voor de duur van de onderhavige procedure), alles met veroordeling van de Dopingautoriteit in de kosten van de procedure.

9.2 De aanklager heeft ter zitting - zakelijk weergegeven - de volgende standpunten ingenomen.

- a) Tijdens een bij betrokkene uitgevoerde dopingcontrole op [datum wedstrijd] is in het bij hem afgenomen urinemonster de verboden stof ligandrol aangetroffen.
- b) Naar aanleiding daarvan heeft de aanklager van overtreding van het nationaal dopingreglement door betrokkene aangifte gedaan.
- c) De aangifte heeft naar tevredenheid van de aanklager geleid tot bestraffing van de door betrokkene gepleegde overtreding.
- d) In beroep zijn geen nieuwe feiten en omstandigheden gebleken die een ander licht op de zaak doen schijnen. In het bijzonder gaat elke vergelijking met de zaak van Shayna Jack mank, omdat in die zaak wel concrete aanwijzingen waren dat de verboden stof door middel van vervuilde supplementen in haar lichaam waren terechtgekomen. In de onderhavige zaak is er zelfs geen begin van bewijs. Betrokkene heeft niet aangetoond dat hij veelvuldig is gecontroleerd, of dat hij vooraf supplementen heeft laten controleren.
- e) Daarom concludeert de aanklager tot verwerping van het beroep en tot bekrachtiging van de uitspraak van de tuchtcommissie, waarbij de aanklager zich aansluit bij hetgeen de Dopingautoriteit in de schriftelijke conclusie naar voren heeft gebracht.

9.3 De Dopingautoriteit heeft ter zitting in aanvulling op de schriftelijke conclusie - deels zakelijk weergegeven - de volgende standpunten ingenomen.

- a) Er is een groot verschil tussen deze zaak en de zaak van Shayna Jack, waar betrokkene naar verwijst. Bij Jack was sprake van een hele lage concentratie van de aangetroffen verboden stof. Bij betrokkene is een significante hoeveelheid niet-lichaamseigen stof aangetroffen, waarvan zeer onwaarschijnlijk is dat de aanwezigheid daarvan in zijn lichaam kan zijn veroorzaakt door consumptie van een vervuild voedingssupplement. Veel waarschijnlijker is dat de aangetroffen hoeveelheid van de zeer prestatie bevorderende stof door inname van een ligandrol-product is veroorzaakt.
- b) Betrokkene heeft ook geen (begin van) bewijs geleverd van zijn stelling dat hij veelvuldig negatief is getest. In Nederland is betrokkene niet eerder gecontroleerd en navraag leert dat hij in internationaal verband slechts drie keer een dopingtest heeft ondergaan. Kortom, de stellingen van betrokkene worden op geen enkele wijze onderbouwd.
- c) Vervolgens is er geen aanleiding voor strafvermindering, lager dan de vier jaar uitsluiting die ervoor staat. Die straf is fors, maar geldt mondiaal en is in samenspraak tussen de Dopingautoriteit, sportorganisaties en de sporters zelf ter bevordering van een eerlijke competitie bepaald.

9.4 De heer Koomen heeft zich namens de KNAU ter zitting aangesloten bij de door de aanklager en de heer Teitler namens de Dopingautoriteit ingenomen standpunten.

10. De commissie van beroep motiveert haar uitspraak aldus

De bevoegdheid, ontvankelijkheid

- 10.1** Betrokkene was op het moment van de overtreding bij de KNAU als lid geregistreerd. Hij was daarom verplicht om zich aan de reglementen van zijn sportbond te houden, waaronder het Nationaal Dopingreglement. Op grond van de statuten van de KNAU is een lid van de KNAU onderworpen aan de tuchtrechtspraak van de KNAU. De KNAU heeft deze tuchtrechtspraak bij overeenkomst opgedragen aan het ISR. De commissie van beroep van het ISR verklaart zich daarom bevoegd om van de onderhavige beroepszaak kennis te nemen.
- 10.2** Artikel 59 lid 1 sub a van het Dopingreglement bepaalt dat tegen een besluit, dat een overtreding van het Dopingreglement heeft plaatsgevonden, beroep kan worden ingesteld.
- 10.3** De commissie van beroep stelt vast dat betrokkene door middel van zijn e-mail van 31 mei 2021, gevolgd door het beroepschrift d.d. 15 september 2021, tijdig - conform het bepaalde in artikel 63.1 van het Dopingreglement binnen 21 dagen - beroep heeft ingesteld tegen de aan hem op 10 mei 2021 verzonden uitspraak van de tuchtcommissie.
- 10.4** Er zijn geen formele bezwaren om de zaak in behandeling te nemen. Betrokkene kan daarom in zijn beroep worden ontvangen.

Reglementair kader

- 10.5** Op de onderhavige zaak zijn de inhoudelijke bepalingen van het Nationaal Dopingreglement 2016 (hierna: het Dopingreglement) van toepassing, tenzij het beginsel van Lex Mitior kan worden toegepast.

Bewezenverklaring van de overtreding

- 10.6** Het beroep richt zich niet tegen de bewezenverklaring van de overtreding.
- 10.7** De commissie van beroep is van oordeel dat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan de overtreding waarvan aangifte is gedaan.
- 10.8** Betrokkene heeft op [datum wedstrijd] deelgenomen aan de [naam wedstrijd] te [plaats wedstrijd] en is toen aangewezen voor een dopingcontrole. De Dopingautoriteit heeft de dopingcontrole bij betrokkene uitgevoerd. Betrokkene heeft het dopingcontroleformulier voor akkoord ondertekend en heeft zich daarmee akkoord verklaard met de procedure tijdens de dopingcontrole.
- 10.9** Uit het analyserapport met betrekking tot het A-deel van het urinemonster van betrokkene met nummer 6435178 blijkt dat in dit urinemonster LGD-4033 (ligandrol) is aangetroffen. Analyse van het B-deel van het urinemonster van betrokkene met nummer 6435178 heeft de aanwezigheid van LGD-4033 (ligandrol) in het A-monster bevestigd. Gesteld noch gebleken is dat er bij de analyse(s) van het urinemonster van betrokkene zou zijn afgeweken van enige International Standard. De positieve uitslag vormt daarom het betrouwbaar en onomstotelijk bewijs van de aanwezigheid van de verboden stof in het lichaam van betrokkene.
- 10.10** Ligandrol is een niet-specifieke stof, waarvoor geen grenswaarde geldt. Betrokkene was op het moment van de controle niet in het bezit van een geldige medische dispensatie.

- 10.11** Het is de persoonlijke plicht van elke sporter om ervoor te zorgen dat geen verboden stoffen zijn of haar lichaam binnenkomen. De sporter is verantwoordelijk voor alle verboden stoffen die in zijn of haar urinemonster worden aangetroffen en om een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement te kunnen vaststellen behoeft geen opzet, schuld, nalatigheid of bewust gebruik door de sporter te worden aangetoond.
- 10.12** De positieve uitslag van het urinemonster vormt zodoende een betrouwbaar en onomstotelijk bewijs van een door betrokkene begane overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.

11. De strafmaat

- 11.1** Aangezien overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement is bewezen, moet worden besloten over de op te leggen sanctie. Artikel 37 lid 1 sub a van het Dopingreglement bepaalt dat de op te leggen straf bij overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement, ingeval van een eerste overtreding die verband houdt met een niet-specifieke stof een periode van uitsluiting vier jaar is, tenzij betrokkene kan aantonen dat bij het begaan van de dopingovertreding van zijn kant geen sprake was van opzet.
- 11.2** De aangetroffen verboden stof LGD-4033 (ligandrol) is een niet-specifieke stof volgens de Dopinglijst, zodat artikel 37 lid 1 sub a van het Dopingreglement van toepassing is.
- 11.3** De betrokkene kan de opzetpresumptie alleen weerleggen als en zodra hij heeft verklaard hoe de aangetroffen stof in zijn lichaam terecht is gekomen. Op grond van het bepaalde in artikel 33 lid 2 van het Dopingreglement wordt het door de sporter aangedragen bewijs gewogen op basis van waarschijnlijkheid. De betrokkene moet aantonen dat hetgeen hij stelt waarschijnlijker is dan enig alternatieve mogelijkheid of verklaring. Het poneren van een stelling is daarvoor niet genoeg.
- 11.4** Betrokkene erkent niet te kunnen aantonen hoe de aangetroffen verboden stof in zijn lichaam terecht is gekomen. Aldus is betrokkene er niet in geslaagd aan te tonen dat geen sprake was van opzet.
- 11.5** Het beroep van betrokkene op de uitspraak van het CAS inzake Shayna Jack gaat niet op. In die uitspraak is uitgemaakt dat in zeer uitzonderlijke gevallen de opzetpresumptie kan worden weerlegd zonder dat is aangetoond hoe de verboden stof in het lichaam van de sporter is terechtgekomen. In de zaak van Shayna Jack was sprake van een zeer geringe hoeveelheid van de verboden stof in de gecontroleerde monsters en waren er ten minste aanwijzingen dat dit door vervuilde voedingssupplementen veroorzaakt zou kunnen zijn. Daarvan is in het onderhavige geval geen sprake.
- 11.6** De blote stelling van betrokkene dat hij niet de intentie heeft gehad om vals te spelen, kan niet bijdragen aan het ontkrachten van de opzetpresumptie. De vraag is niet of er sprake was van opzet, maar of betrokkene heeft aangetoond dat er geen sprake was van opzet.
- 11.7** Betrokkene geeft aan dat zijn onschuld wel blijkt uit het feit dat hij in zijn carrière veelvuldig binnen en buiten competitie is gecontroleerd en nooit eerder positief is bevonden. Betrokkene heeft echter geen bewijzen van eerdere negatieve tests laten zien. De Dopingautoriteit heeft onweersproken aangegeven dat betrokkene in Nederland niet eerder is gecontroleerd, terwijl navraag bij haar internationale partners heeft opgeleverd dat slechts 3 controles in de carrière van betrokkene bekend zijn. De stelling van betrokkene dat hij veelvuldig negatief is getest is daarmee, bij gebreke van een onderbouwing, niet aangetoond, zodat niet van de juistheid daarvan kan worden uitgegaan.
- 11.8** Betrokkene heeft verder aangegeven dat de bij hem aangetroffen hoeveelheid van de verboden stof erg laag was, en dat dit een aanwijzing oplevert dat door hem in de aanloop naar de wedstrijd in [plaats wedstrijd] gebruikte voedingssupplementen met restanten van de verboden stof vervuild zijn geweest.

De Dopingautoriteit heeft echter aangegeven dat in een Nederlands onderzoek van voedingssupplementen deze verontreinigingen niet zijn aangetroffen. In de Verenigde Staten is vervuiling van voedingssupplementen met 'Selectieve Androgeen Receptor Modulators', zoals ligandrol, een bekend probleem, reden waarom daar een grenswaarde is ingesteld van 0,1 nanogram per millimeter. Bij betrokkene is de aangetroffen hoeveelheid van de verboden stof 26 nanogram per millimeter, wat - ter vergelijking - neerkomt op een concentratie die 260 keer de in de VS geldende grenswaarde overschrijdt. De commissie van beroep volgt het standpunt van de Dopingautoriteit dat het hoogst onwaarschijnlijk, zo niet uitgesloten, is dat de aangetroffen hoeveelheid ligandrol in het urinemonster van betrokkene veroorzaakt is door een vervuild voedingssupplement.

- 11.9** De stelling van betrokkene dat hij er alles aan heeft gedaan om te achterhalen hoe de stof in zijn lichaam is gekomen en dat hij al hetgeen redelijkerwijs mogelijk was heeft gedaan om een dopingovertreding te voorkomen, kan de commissie van beroep niet overtuigen. Betrokkene schermde met meerdere onderzoeken die hij zou hebben gedaan of willen laten doen, maar meer of andere resultaten van onderzoek dan die bij beroepschrift zijn overlegd, zijn niet voorhanden. De gemachtigde van betrokkene heeft ter zitting ook bevestigd dat er niet meer bewijs is en dat er ook geen onderzoeken meer lopen. Betrokkene heeft desgevraagd aangegeven dat de onderzochte supplementen teruggaan tot slechts één week voor de wedstrijd waarbij hij positief is bevonden. Aan het enkele feit dat de voedingssupplementen die betrokkene binnen een week vóór de bewuste wedstrijd heeft genomen niet zijn vervuild met ligandrol, kan zelfs geen begin van bewijs worden ontleend van de afwezigheid van opzet tot het gebruik van verboden middelen.
- 11.10** Het verhaal van betrokkene dat hij het verboden middel ligandrol niet (bewust) tot zich heeft genomen, wordt derhalve met geen enkel bewijs ondersteund. De commissie van beroep concludeert dat betrokkene er niet in is geslaagd aan te tonen dat van zijn kant geen sprake was van opzet. Dit betekent dat op grond van artikel 37 lid 1 sub a van het Dopingreglement de periode van uitsluiting in beginsel vier jaar bedraagt.
- 11.11** Betrokkene heeft ter zitting bevestigd dat hij niet kan worden aangemerkt als 'recreatief sporter', zodat de vraag of op grond van het Dopingreglement 2021 en de zogenoemde 'Lex Mitior' aanleiding bestaat voor aanpassing van de strafmaat, niet verder behoeft te worden onderzocht.
- 11.12** De uitsluitingsperiode van vier jaar kan worden gereduceerd in situaties als omschreven in de artikelen 44 en 45 van het Dopingreglement. Voor een eventuele strafreductie op basis van artikel 44 (wegens afwezigheid van schuld of nalatigheid) of 45 (afwezigheid van aanmerkelijke schuld of nalatigheid) geldt de voorwaarde dat betrokkene moet aantonen hoe de verboden stof in zijn lichaam is gekomen. Aan deze voorwaarde heeft betrokkene zoals hiervoor overwogen niet voldaan. Betrokkene komt dus ook niet in aanmerking voor strafreductie op grond van artikel 44 of 45 van het Dopingreglement.
- 11.13** De commissie van beroep besluit dan ook tot een uitsluiting van betrokkene voor een periode van vier jaar.

12. De kostenveroordeling

- 12.1** De commissie van beroep bevestigt de uitspraak van de tuchtcommissie met betrekking tot de kostenveroordeling in eerste aanleg en bepaalt dat de kosten die zijn verbonden aan de behandeling van deze zaak in hoger beroep € 1.750,- bedragen. Dit door betrokkene verschuldigde bedrag ter zake de kostenveroordeling in beroep, alsmede - indien en voor zover de kostenveroordeling in eerste aanleg nog niet door betrokkene aan de KNAU mocht zijn voldaan - ook het bedrag ter zake die kostenveroordeling dient binnen een maand na deze uitspraak door betrokkene aan de KNAU te zijn voldaan.

13. Aanvang periode van uitsluiting

- 13.1** Artikel 51 lid 1 van het Dopingreglement bepaalt dat de periode van uitsluiting aanvangt op (i) de dag van de tuchtrechtelijke uitspraak, (ii) de dag die in het kader van de toepassing van artikel 27 of artikel 46 van het Dopingreglement wordt aanvaard, of (iii) de dag waarop de periode van uitsluiting anderszins wordt opgelegd.
- 13.2** De KNAU heeft betrokkene op 15 oktober 2020 een ordemaatregel opgelegd. Conform het bepaalde in artikel 51 lid 5 van het Dopingreglement kan de aan de betrokkene op te leggen periode van uitsluiting daarom aanvangen op de dag van de ordemaatregel. De aanvangsdatum van de periode van uitsluiting wordt dan ook vastgesteld op 15 oktober 2020 en de periode van uitsluiting loopt derhalve af op 14 oktober 2024.

14. Beroep in geval van een uitspraak van de commissie van beroep

- 14.1** Van deze uitspraak van de commissie van beroep staat op grond van artikel 60.2 van het Dopingreglement beroep open bij het Court of Arbitration for Sport (CAS) te Lausanne, Zwitserland. Op een beroep bij het CAS zijn de regels en de voorwaarden van het CAS van toepassing.

Hilversum, 16 maart 2022

dhr. mr. M.I. van Dijk
(kamervoorzitter)

dhr. mr. M. van de Glind
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.: maart 2022
Paraaf ambtelijk secretaris: